

Udarbejdet maj 2022 af Arbejdsgruppen for gode overgange på SSA

Bente Juulgaard, uddannelsesansvarlig Randers kommune

Lotte Stentoft Dal, uddannelsesansvarlig Regionshospitalet Randers

Susanne Pallesen Larsen, uddannelsesansvarlig Syddjurs kommune

Gitte Koudal Andersen, gennemførelseskoordinator Randers Social- og Sundhedsskole

Rikke Læssøe Schmidt, uddannelsesleder Randers Social- og Sundhedsskole

Anna Opstrup Larsen, læringskonsulent Randers Social- og Sundhedsskole (red.)

Indhold

Proces og metode	3
Katalog over succeskriterier for den gode overgang og samarbejdet omkring den.....	5
1) At kunne være i foranderlighed, forskellighed og forskellige kontekster	5
2) At opleve sammenhæng.....	5
3) At runde godt af.....	7
4) At sikre en god opstart	8
5) At betragte uddannelsen som fælles opgave	11
6) At debattere og ekspliciterer god læringskultur.....	11
7) At samarbejde	14
8) At være forventningsafstemt	16
9) At arbejde konsekvent med mål.....	16
What's next?	17
Igangsættelse af indsatser.....	17
Udarbejdelse af fælles guide	18
At mødes igen.....	18
Appendiks: Andet uden for overgange	20

Proces og metode

Denne rapport er blevet til, fordi skole og praksis har igangsat en fælles indsats for at skabe gode overgange i uddannelsesforløbet for SSA-elever på Randers Social- og Sundhedsskole.

I foråret 2021 blev der nedsat en arbejdsgruppe, som skulle sikre fokus på samarbejde omkring de mange overgange. Gruppen skulle arbejde for, at en bred vifte af aktører fra skole og praktik løbende mødes og udvikler den fælles indsats. Gruppen har siden da arbejdet ud fra følgende formål:

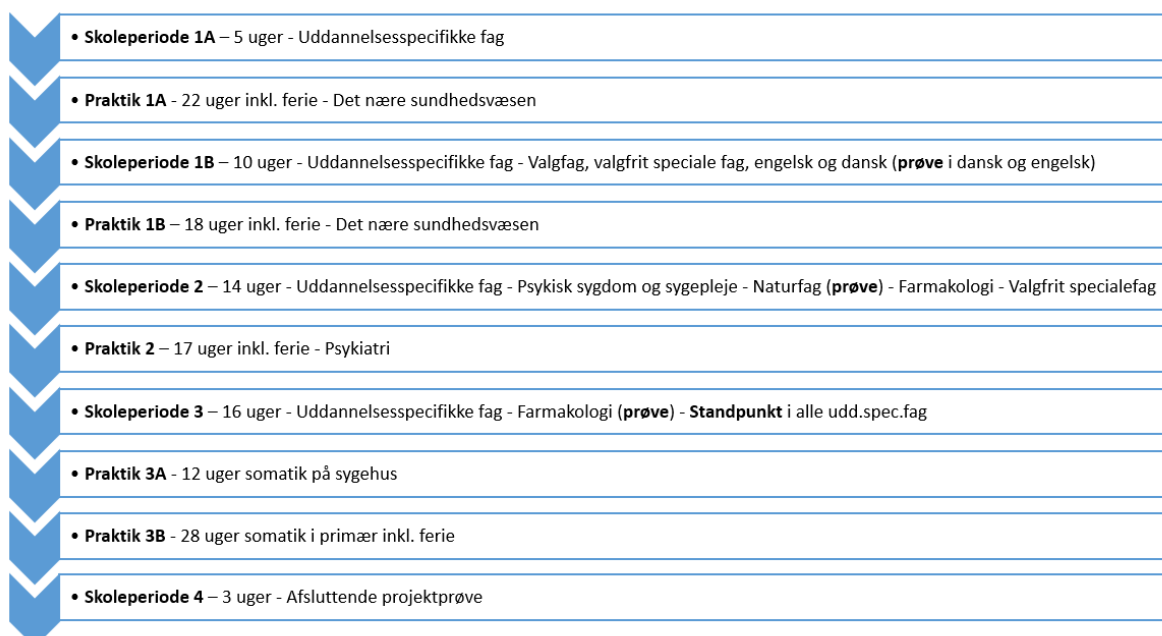
- At understøtte et kontinuerligt fokus på samarbejdet omkring overgange mellem skole og praktik
- At sørge for at aktører fra skole og praktik mødes og kvalificerer den fælles indsats
- At arbejde med udvalgte temaer om gode overgange, som bringes ind i skole-praktikrådsarbejdet
- At arrangere en workshop, der skal indkredse, hvilke behov der er for arbejdet omkring overgangene

Første skridt var en workshop, der skulle give indsigt i elevers, underviseres, vejlederes og andres oplevelser af og ønsker til overgangene. Dagen skulle også åbne for en forventningsafstemning om det gode samarbejde og vores forskellige roller - for at skabe de bedste overgange for eleverne.

Den 16. september 2021 mødtes cirka 80 repræsentanter for elever, praksis og skole for at diskutere, hvad der kendetegner 'den gode overgang' på Social- og Sundhedsassistentuddannelsen på Randers Social- og Sundhedsskole. Formålet var:

- Viden- og erfaringsudveksling
- At opnå en helhedsopfattelse af, hvad der er på spil på alle overgange
- At få data, der gjorde os i stand til at identificere behov i vores samarbejde omkring overgange
- At identificere succeskriterier for 'den gode overgang'

I løbet af dagen arbejdede deltagerne i grupper omkring hver enkelt af de 10 overgange på SSA-uddannelsen:

Workshoppen skabte en omfattende mængde data, som dækker:

- Post-its med alle deltageres indledende overvejelser om, hvad der kendetegner 'Den gode overgang'
- Posters fra alle 10 gruppers arbejde med at identificere den optimale overgang ift. en specifik overgang
- Sedler med kvalificerende indspark til posters fra de andre grupper
- Padlets med uddybende noter om drøftelsen af de specifikke overgange i de enkelte grupper
- AhaSlides med forslag til overordnede temaer fra fælles afsluttende debat
- Notater fra fælles afsluttende debat

Indledningsvist er det samlede materiale fra arbejdet med de 10 overgange samlet og organiseret elektronisk – i en bestræbelse på at få en helhedsopfattelse af, hvad der er på spil på tværs af alle overgangene. Dernæst er materialet behandlet á flere omgange. Først er det gennemlæst ud fra et ærinde om at være tro mod materialet – der er derfor læst efter, hvad der 'fyldte mest' i det samlede materiale. Efterfølgende har arbejdsgruppen genbesøgt de 10 postere og kvalificeret, hvordan vi strukturerede de første fund. Det blev gjort ud fra en ambition om at få blik for alle parter succeskriterier for 'Den gode overgang' samt for vores samarbejde omkring det. Her identificerede vi 9 tematiseringer:

- 1) At kunne være i foranderlighed, forskellighed og forskellige kontekster
- 2) At opleve sammenhæng
- 3) At runde godt af
- 4) At sikre en god opstart
- 5) At betragte uddannelsen som fælles opgave
- 6) At debattere og eksplicitere god læringskultur
- 7) At samarbejde
- 8) At være forventningsafstemt
- 9) At arbejde konsekvent med mål

Disse tematiseringer har været guidende for endnu en bearbejdning af materialet og er udmundet i nedenstående katalog.

Kataloget er en samling af alle de synspunkter og anbefalinger, der er fremkommet på workshoppen. Det, I nu vil læse, er altså elevens, underviserens, skolevejlederens, uddannelseslederens, praktikvejlederens, uddannelseskoordinatorers og uddannelsesansvarliges bud på, hvad der skal til for at skabe 'Den gode overgang' – og hvad det fordrer af vores samarbejde omkring overgangene. Da et vigtigt ærinde har været at skabe data, der repræsenterer alle parter omkring overgangene, og ikke at reproducere forforståelser eller selvfølgheder, er formuleringerne meget tro mod deltagernes ytringer.

Efter beskrivelsen af de 9 tematiseringer kommer et indblik i, hvilke indsatser materialet kalder på, og hvilke initiativer arbejdet allerede har afstedkommet.

Afslutningsvist oplistes vigtige pointer fra workshoppen, der ikke decideret omhandler overgange, men som kan være væsentligt at tage i betragtning.

God læselyst.

Katalog over succeskriterier for den gode overgang og samarbejdet omkring den

1) At kunne være i foranderlighed, forskellighed og forskellige kontekster

En fremtrædende pointe er, at elevens evne til at være i foranderlighed og at være omstillingsparat er vigtig. Eleverne skal kunne være åbne over for nye arbejdsgange, opgaver og kulturer. Eleverne skal mentalt forberede sig på at skifte mellem arbejdsgange og tempi. Overgangen fra én kontekst til en anden kan være svær, idet eleven har en ny type rolle i en ny kontekst.

Der opleves en forskel i, hvor meget struktur der er omkring forskellige praktikker. Nogle elever oplever at være meget alene og at der ikke er tid til dem. Det kan variere, om eleven oplever at være i et læringsforum eller at agere 'afløser' i en institution.

For at lette omstillingen foreslås et større fokus på en tryk intro og en plan for praktikforløbet samt at der ikke er for mange forskellige vejledere til eleven. Der er forslag om at indrette uddannelsen sådan, at eleverne ikke skal omstille sig så mange gange, og at man nogle gange beholder de samme praktiksteder - særligt i de korte praktikperioder. Der er også forslag om at samle nogle praktikperioder og skoleperioder, så der ikke er så mange skift.

En introduktion til 'de store temaer' forud for praktik kunne gøre overgangen til praktik nemmere. Snusepraktik har en god effekt, og der må gerne være snusepraktik på flere forløb. Nogle nævner, at praktikstedet på praktik 1A kunne være det samme som på snusepraktikken på GF2. Der ønskes en snusepraktik i somatikken, gerne i uniform, hvor eleven oplever hverdagen, og fordomme og bekymringer mindskes.

Opgaverne er forskellige fra praktik til praktik, og det kan ikke være ens, hvad der læres i de forskellige praktikker. Derfor er det godt med erfaringsudveksling og vidensdeling efter praktik. Det kan være svært at skrive en opgave om noget, man ikke har haft i hænderne. Det vil kunne lette overgangen fra en praktik til en skoleperiode at have mulighed for at fordybe sig i selvvalgte emner, f.eks. at følges med til bestemte behandlinger eller indgå i andre områder end dem, man umiddelbart kender til.

I fortællingerne om foranderlighed er der også stemmer, der siger, at 'det hele falder på plads' i slutningen af et praktikforløb – ligesom skolens mange forskellige fag også kan virke forvirrende indtil til slut, hvor man 'binder sløjfe på dem'.

2) At opleve sammenhæng

Der lægges vægt på, at man oplever sammenhæng i uddannelsen.

Feedback, - up og – forward på tværs af forløb

Feedback på tværs af skole og praktik opleves som vigtigt. Overgange kan lattes ved at øge elevens faglige stolthed gennem meget og tydelig feedback, også omkring de personlige kompetencer. Argumentet er, at det mindsker elevens usikkerhed. En usikkerhed som er stor op mod slutevalueringen.

På skoledelen kan underviseren spørge mere ind til, hvad eleverne har arbejdet med i praksis og skrevet i uddannelsesmappen, og undervisningen kan tage udgangspunkt i fokusområder, som eleverne har arbejdet med i praktikken. I praktikken efterspørger eleverne støtte til løbende evaluering.

Eleverne efterspørger således feedback i både praktik- og skoledelen, men også feedbackstrukturer, der kan skabe sammenhæng mellem de to læringsarenaer. Det foreslås bl.a., at der er mere skriftlig

korrespondance mellem underviser, vejleder og elev under praktikken. Der er også ønsker om sparring mellem skole, vejleder og elev, mens eleven er på skoledelen. Det anbefales flere gange at anvende uddannelsesmappen som værktøj til at binde praktik og skole sammen. For eksempel til at forholde sig til, hvad man skal i næste forløb. Underviser kan følge eleven i uddannelsesmappen, når de er i praktik. Desuden er der forslag om, at undervisere besøger eleverne i praktikken for at se, hvad de arbejder med og hvad eleven kan, hvilket kan understøtte standpunktsbedømmelserne. Endelig er der et ønske om, at underviser/kontaktlærer deltager i forventningssamtale og slutevaluering for at kvalificere feedbacken og gøre den mere helhedsorienteret. Måske kunne psykiatrivejleder deltage i eksamen på skoleperiode 3, eller prøven kunne tage udgangspunkt i en case fra praksis.

Cases/praksisfortællinger

Cases og/eller praksisfortællinger er med til at skabe sammenhæng mellem skole og praktik og er et stort ønske. Det beskrives, hvordan arbejdet med cases/praksisfortællinger binder forskellige procedurer og sygeplejefaglige emner godt sammen med tidligere erfaringer og læring, således at det 'går op i en højere enhed'. Det bliver også fremhævet, at cases/praksisfortællinger fungerer som et godt supplement til teorien og litteraturen på skoledelen. Eleverne oplever, at der er mange cases i praktikken, som man med fordel kan sammenligne og bruge i skolearbejdet.

Der er forslag om, at eleverne bringer cases fra praksis ind ved skoleopstart – også cases om teori anvendt i praksis. Eventuelt at man kan arbejde med et tema i 1B med udgangspunkt i praktikoplevelser fra praktik 1A, da 1B kan opleves som repetition. Det ønskes, at forløbet gøres mere praksisnært og at teorien ses med andre øjne efter praktik. Nogle udtrykker ønske om at teorien bruges til at samle op på praktikken. Arbejdet med oplevelser fra praktikken på skoledelen kan også med fordel indgå i standpunktsbedømmelser.

Brug af simulanter i undervisningen fungerer rigtig godt til at skabe en sammenhæng og kobling af teori og praksis. Når simulanter (personer med diagnoser, som har det godt i dag, eller tidligere elever, der "spiller syge") er med i undervisningen får eleverne en anden oplevelse af den pågældende sygdom og af dramatiserer f.eks. skizofreni. Der skal lægges vægt på denne af dramatisering inden eleverne kommer i praktik. Det gør det nemmere for eleven at kommunikere med patienten omkring f.eks. medicin, når de har talt om kommunikation med simulanten. Som vejleder har man også en opmærksomhed på stigmatisering og at simulering undervisning kan være med til at nedtone dette.

Videndeling om eleverne på tværs

Det er vigtigt, at underviserne har kendskab til elevernes praktik og hvordan det går i praktikken – herunder elevens niveau ift. faglige og praktisk mål. Workshopdeltagerne problematiserede, hvordan indsigten i elevens forløb formidles videre, og om det er kontaktlæreren eller anden fag-underviser, der skal kommunikere sammen med vejlederen. Det er et ønske, at viden fra skolen om eleven(s kompetencer) bliver kommunikeret tydeligt og ensartet til praktikken.

Der er forslag om en overgangssamtale mellem vejleder og underviser samt mellem vejledere mellem praktik 3A og 3B. Dette kan gøres som et fysisk møde/seminar eller vha. video, hvor viden overleveres.

Endelig pointeres det, at OneNote skal bruges og at eleven altid skal gøre brug af uddannelsesmappen. Det er vigtigt, at alle vejledere er klædt på til at anvende Onenote.

Tværfaglighed

Samarbejde på tværs af fagligheder fremhæves. Det kan give eleverne en sammenhæng og kontinuitet mellem de forskellige uddannelsesforløb. Det pointeres, at gennemsigtighed i uddannelsesforløbet og de forskellige arbejdsgange kan øge transfer – bl.a. ved at se på, hvordan der samarbejdes mellem de forskellige fagligheder i uddannelsen og hvad det kræver organisatorisk at arbejde omkring et fælles mål. Her er det vigtigt med en forståelse for, at der kan være forskel på hvad man lærer på skolen og hvordan det fungerer i praksis. En måde at skabe sammenhæng kan være, at en vejleder fra praksis deltager i undervisningen på skolen eller at der afsættes hele dage til faglig fordybelse på tværs af forløbene.

3) At runde godt af

En veltilrettelagt afrunding af praktikken beskrives som meget vigtig. Dermed opleves det nemmere at starte på noget nyt og at skabe sammenhæng til det tidligere. Eleverne fortæller, at de har brug for mere tid til at opsamle på deres oplevelser i praktikken. Ved opstart på skoleforløb er der fokus på læring af de nye mål for perioden og ikke altid så meget tid til at evaluere den praktik, eleverne netop har afsluttet.

En god afrunding indebærer god tid til at afslutte relationer og at sige farvel samt overlevering. Det er også vigtigt, at elev og vejleder snakker praktikmål igennem med fokus på, hvad der skal arbejdes videre med. Endelig er der ønske om slutevaluering i god tid.

At tænke det lærte ind i det nye og at betragte det lærte ud fra det nye

Der er forslag om, at praktikvejleder tager initiativ til, at man ved slutningen af et praktikforløb sætter fokus på udviklingsperspektiver og forholder sig til, hvordan praksis og teori (skole) hænger sammen. Det giver god mening for eleverne, at praktikvejlederen deltager i den afsluttende samtale, da det skaber et større fokus på arbejdsområder, man kan arbejde videre med i næste forløb. Ønskeligt en hel dag til opsamling på praktikken, hvor man i grupper kan arbejde med 'den gode oplevelse', svære situationer mm. Dagen afsluttes med en fælles opsamling. Der udtrykkes ønske om at afrunde med en form for fælles seminar mellem den primære praktikvejleder fra somatisk og primær, med deltagelse fra skolen. Og at man ved skolestart får mulighed for at runde praktikoplevelser af sammen med sine holdkammerater i en gruppe, med studievejleder/uddannelsesvejleder.

Der tænkes også i, at underviser kommer ud i praktikken ved afslutning af praktikken og følger eleven. Eventuelt kunne prøven på skoleperiode 3 foregå i praktikken for at tænke delene sammen.

En anden idé, som nævnes, er at arbejde med simulation på skoledelen efter praktikken, hvor der deles viden og erfaring med hinanden hvor der arbejdes med at koble teori på praktiske eksempler på praktikperioden.

Eleverne fortæller, at det giver rigtig god mening at få lov at bruge den læring, man har fra somatisk i en kommunal praktik. Samtidig er der stor forskel på, hvor struktureret praktikforløbet opleves, særligt mellem somatikken og praktikken i primærsektoren. Det foreslås, at der bliver placeret nogle dage eller en uge på skolen under praktikken i primær, hvor man kunne møde sine klassekammerater og "lukke somatikken ned" og vende oplevelserne på hospitalet.

Der er flere forslag om at sørge for, at eleverne ser deres med-elever i løbet af praktikken. Det fortælles, at klassen er der, man har 'hjemme'. Man kunne have en indkaldsdag fra skolen i slutningen af praktik 3B (måske 4 uger før slut), hvor eleverne blev informeret om afsluttende eksamen og de tilbud, der er i den forbindelse. Dette kan eventuelt suppleres med instruktionsvideoer.

Det bliver problematiseret, hvordan man sikrer den praktiske færdighed, der ikke er arbejdet med og at denne 'mangel' bringes videre til skolen og den næste praktik. Nogle efterspørger at bruge den sidste uge

i praktik uden for normering, til at fordybe sig i det, man ikke har nået i en travl hverdag i praktik. Der argumenteres for, at det vil gøre, at eleven afslutter med øget motivation og faglig udvikling.

Overleveringsopgave sidst i praktikken kunne skabe sammenhæng, hvis eleven skal formidle refleksioner omkring opgaven videre til kollegaerne. Det vil udgøre en god øvelse for eleven til at binde teori og praksis sammen. Elevens arbejde med borgeren vises respekt og der kan arbejdes videre med det som eleven har sat i gang.

Farmakologiopgaven nævnes som noget, der er fokus på i praktikken, men som ikke bliver brugt i det efterfølgende skoleforløb. Elever giver udtryk for, at det ville være godt at arbejde med farmakologiopgaven på skolen som et samarbejdsredskab til vidensdeling. Flere elever kan arbejde sammen om opgaven med en vejleders støtte. Og at efterbearbejdelsen af farmakologiopgaven fungerer som en vidensdeling i grupper på skolen. Det kunne være at de forskellige delemner fordeles og hver elev præsenterer et emne.

Nogle ønsker, at man på samme måde inddrager opgaven, der er lavet i praktik 1A i overgangen til 1B.

4) At sikre en god opstart

En ting, som bliver nævnt ofte, er at sikre en god opstart for eleverne.

Imødekommenhed

Praktikstedets imødekommenhed er vigtig for at eleven føler sig velkommen og ikke 'i vejen'. Blandt andet fortæller deltagerne, at imødekommenhed forebygger et eventuelt kulturchok, når man starter i praktik (særligt 3B).

Det betyder meget, at eleven føler sig inddraget og velkommen på praktikstedet og at man bliver 'mødt som den, man er'. At der er en forståelse for, at det er forskelligt hvor eleven er både fagligt og personligt.

Det er vigtigt at møde eleverne i det, de har brug for, f.eks. gennem en forventningsafklaringsamtale. Der lægges vægt på kommunikation i forløbet, og at vejlederen er tilgængelig. Det har stor betydning for eleverne, at de har et godt samarbejde med vejleder og at vejleder er åben, venlig og imødekommende. Det pointeres også, at en rummelig og ansvarlig vejleder gør opstarten nemmere.

Endelig udtrykker deltagerne, at en generel forståelse og velvilje blandt alle kollegaer på praktikstedet er af stor betydning for elevernes opstart.

At mødes

Det at mødes på tværs af skole og praksis for at sikre en god opstart i praktikken fylder meget i materialet fra workshoppen. For eksempel efterspørger vejledere at kende eleven bedre, inden de mødes i praktikken. Eleverne fortæller ligeledes, at mødet kan have betydning for valg af praktiksted og har stor indflydelse på, om de føler sig trygge og motiverede til praktikken.

Der er flere forslag til møder før praktikken. Særligt at praktikvejledere og elever møder hinanden før praktikken starter. Der er forslag om, at praktikvejleder er på skolen den sidste dag inden eleverne går i praktik og møder eleven og underviseren – som en slags overlapsamtale.

Det fortælles også, at det giver eleverne tryghed at have mødt praktikstedet inden opstart, og de er mere afslappede ved opstarten, når de kender stedet. Det foreslås, at eleven besøger praktikstedet forud for

praktikken og at den dialog, vejleder og elever har der, viderebringes til skole/kontaktlærer. Det betones, at særligt besøg i psykiatrien før praktikopstart og at få sat ansigt på vejleder vil betyde meget.

Endelig betones det, at det er vigtigt, at eleven mødes og snakker med sin vejleder i løbet af de første 14 dage, hvor man får introduktion og afstemmer forventninger.

En god intro

Et gennemgående fokuspunkt er 'en god intro'. Her tænkes på den første tid i praktikken, hvor der er et stort ønske om at vide det, man skal vide som elev, særligt praktiske informationer og strukturer.

I materialet indebærer en god intro i praktik, at man i god tid kender sin vagtplan og strukturen på forløbet (introprogram, tider for vejledning mm.), så man kan indstille sig. Derudover nævnes intro til fysiske omgivelser, faggrupper, regler, nøgler, mobil, procedure for f.eks. udskrivelse af patienter samt EPJ-login og god tid til introduktion til EPJ og andre værktøjer.

Det er vigtigt, at der er en tydelig plan for den første tid i praktik og tydelige rammer for, hvem man skal følges med og hvad manskal. Praktikstederne skal tage hensyn til et vist 'overload' hos eleven i starten af en praktik og give dem mulighed for at tage tidligere hjem.

Deltagerne ønsker, at eleverne primært går sammen med deres vejleder de første dage i praktikken og at det altid er en vejleder, som tager imod eleverne den første dag og giver praktiske informationer. Det er også betydningsfuldt, at det er en kompetent vejleder og at der er en god kemi. Det er afgørende, at der er god tid til at blive sat ind i tingene af vejleder.

Derudover er opkaldet fra skolens gennemførelseskoordinator i den første uge med til at give tryk i opstarten.

Hvad angår en god intro på skolen ønskes der et større fokus på at blive rystet sammen med elever med merit; at danne relationer og lave klasse. Derudover at der ved skolestart er mere fokus på den praksis, eleven kommer fra.

Preboarding

Det er gennemgående i materialet, at vi skal forholde os til, hvordan vi forbereder de unge til praktik - og praktikken til de unge. Her er preboarding inden opstart på et nyt forløb i fokus.

Igen har det at mødes en stor betydning.

Det foreslås, at eleven på et aftalt tidspunkt kan besøge praktikstedet i skoletiden før praktikopstart – dette er især vigtigt i det som kan være mere ukendt for eleven, såsom somatik og psykiatri.

Snusepraktik på hovedforløbet er en rigtig god ting. Det kunne fungere rigtig godt, hvis praktikstedet er det samme for snusepraktik på GF2, praktik 1A og hovedforløbet. I snusepraktikken er det vigtigt, at man får kendskab til arbejdet med den personlige pleje, så det afmystificeres. Besøg i praktikken inden opstart kan i det hele taget være med til at aflive myter, f.eks. omkring "Den lukkede", sengeliggende patienter eller beklædning, som et led i 'at passe på sig selv' i forholdet til klientellet/patienten. I den forbindelse foreslås det også, at man i skoleperioden snakker om elevens egne grænser mm. Et forslag er at arbejde på 'den gode fortælling' om elevens kommende praktik og at skolen er med til at aflive eventuelle myter. Det vil skabe grobund for, at eleven tør udfordre sig selv og lægge fordomme bag sig.

Kommunikation skal generelt prioriteres i preboarding, f.eks. ønsker man sig et fyldestgørende velkomstbrev senest 4 uger før praktikken start, og at der bliver givet ensartede informationer til holdet.

Forventningsafstemning er også centralt for at få en god opstart. 'Ud i praktik'- timer med skolepraktikkontaktpersoner ønskes forlænget. Der skal være plads til at, hvordan man samarbejder i praktikken på tværs med autoriteter mm. Timerne skal ikke ligge sidste dag inden praktikken – det er for sent. Konkret er der et ønske om at få intro fra AUH til somatisk praktik, ligesom man gør i Randers.

At være forberedt

Det går igen mange steder, hvor vigtigt det er, at alle parter i forløbene er forberedte, og der lægges op til debat om, hvordan man i højere grad/på en bedre måde kan forberede eleverne på, hvad der venter – særligt de, der ikke kommer med praksiserfaring.

For elevernes vedkommende er det vigtigt at man har forberedt sig og sat sig ind i, hvilken praktik man skal i – især psyk. og somatisk. Eleven skal også forberede sig på forventningssamtalen. Den tidligere nævnte aflivning af myter fremgår også som en vigtig del af elevernes forberedelse.

På skoledelen skal eleverne klædes på til det praktiske af undervisere, der kender til praksis, så eleven er godt forberedt og klar til at gennemgå praktikmålene og møde vejlederne. Der er ønske om, at man allerede ved skolestart fortæller om formålet med den kommende praktik og bruger tid på at snakke om, hvad man skal nå på hhv. skole- og praktikdelen – og måske kan nå at læse op på/undersøge det, eleven ved, der 'mangler i deres rygsæk'. Det fungerer godt med en dag på skolen om sygeplejeprocessen. Det ønskes, at Ud-i-praktik dag på skolen skal ligge i god tid før praktikken. Eleverne efterspørger et overblik over de mulige praktiksteder og hvad de står for, f.eks. en liste med praktiksteder med en lille beskrivelse af praktikstedet og målgruppen – det kan være svært at finde på nettet. Fremstillingen af praktikstedet beskrives som vigtig i forhold til at placere elever de rigtige steder og lave et godt match.

I praktikken er det afgørende med forberedte vejledere og at vejlederne har gode forhold til at forberede sig. Der ønskes også koordinering af, hvornår vejledere er på kurser/uddannelse, da det kan gå ud over tiden til vejledning af eleven og fælles refleksion (nogle elever fortæller om at skifte fra 3A til 3B i en periode, hvor mange også afvikler ferie). Jævnfør 'Den gode intro' er det vigtigt, at eleven får sin vagtplan i god tid, så privatliv og arbejds-(uddannelsesliv) kan hænge sammen.

Endelig opleves det, at skolevejledninger ikke bliver brugt og ønskes mere i spil. Kunne man undersøge, hvorfor den ikke bliver brugt?

At modtage og blive modtaget – og at være ventet

Det er vigtigt, at eleven bliver taget godt imod og kan mærke, at både skole og praktik er forberedte på, at de kommer. Det er vigtigt, at der er en imødekommende holdning til elever i praktikken. Eleven kan let føle sig 'i vejen', og her hjælper det at have god tid og at der er øje for elevernes forskellighed og mulige nervøsitet. Det nævnes også, at ansatte på praktikstedet skal forberedes på 'unge' EUX'ere'.

Der er forskellige forslag til tiltag, der gør, at eleverne bliver vel modtaget i praktikken. For eksempel at der er udarbejdet en plan for hvad eleven skal (med inddragelse af praktikmål) og at vejlederen er forberedt og viser interesse for de elever, de er vejledere for. For at eleven føler sig ventet skal der også være fysiske

rammer, der giver plads til at eleven kan sidde med EPJ. Optimalt ved alle i praktikken, at der kommer en ny. Dette kan gøres gennem information på praktikstedets infotavle eller lignende. Ledelsen har et ansvar for at alle i personalegruppen påtager sig at være en form for rollemodel for eleverne.

Konkret vil det være godt med en seddel på yderdøren med et 'velkommen' og en blomst el. på elevens første dag. Af andre anbefalinger nævnes en rundvisning på stedet med tid til at hilse på, at være inde og hilse på lederen, som kan fortælle om stedets historik – og at man sendes hjem ved frokosttid (man kan som elev være bombarderet med info).

5) At betragte uddannelsen som fælles opgave

Faglig stolthed

Faglig stolthed er beskrevet som nøglen til at tilgå uddannelsen som en fælles opgave. Og vi skal stille os selv spørgsmålet: Hvordan får vi alles faglige stolthed i spil, så de har lyst til at give det videre til elever?

Det er vigtigt, at hele personalegruppen i praksis agerer en form for vejledere. Vejledere italesætter, at man kan føle sig alene med et stort ansvar, hvor man skal kunne rumme forskellighed blandt elever. Det ses som en fordel, at hele personalegruppen har fokus på uddannelse af elever og at alle i afdelingen inddrager eleverne ved nye læringsmuligheder.

Endelig understreges det, at eleven også skal tage – og vise – ansvarlighed over for sin uddannelse.

6) At debattere og eksplicite god læringskultur

At være elev og lærende – Taksonomier og kulturer

Det er vigtigt, at praktikken har fokus på eleverne som lærende trods en travl hverdag. Der opleves store forskelle på, hvordan eleverne bliver taget imod, særligt om de får lov til 'at være elev'; at være lærende. Det betyder meget og gentages i materialet, at eleven får lov at være elev - også selv om de har erfaring fra faget. For at eleven får lov at være elev er det vigtigt, at vejleder og kollegaer i praktikken har en opmærksomhed på, at eleven ikke skal 'løbe rundt' og 'drifte', da man skal have tid og rum til at være lærende. Dette kræver opbakning fra kolleger i praksis.

Der ønskes en individuel vurdering af eleven, så den enkelte elevs behov og taksonomiske niveau tilgodeses; hvad der er nødvendigt ift. én elev er ikke nødvendigvis relevant for en anden. F.eks. er det vigtigt, at vejleder tager højde for, om eleven har erfaring med personlig pleje. Og særligt unge elever (f.eks. EUX'ere) eller elever med kun lidt livs- og erhvervs erfaring skal støttes og vejledes og 'dannes til arbejde'. Det nævnes også, at elever kan have brug for hjælp til at skifte fra rollen som SSH til SSA. Her er det vigtigt at eleven får hjælp til den omstilling af vejleder og tæt opfølgning og følgeskab. Det pointeres, at man stadig er lærende elev, skønt man har en hjælperbaggrund. Praksis vil gerne forberedes på elever med specielle hensyn inden de kommer ud i praktikken, så der kan tages de nødvendige hensyn. Samtidig er vejlederes viden om eleven vigtig at viderebringe.

Læringskulturen skal være tydelig, og eleverne skal have afklaring omkring, hvilke opgaver de må udføre og hvad de har kompetencer til. Det understreges, at der skal være ensartede vilkår for læring.

Udover opmærksomheden på, at eleverne er i praktik for at lære, er noget af det, der skal lægges vægt på i praktikens læringskultur, at dyrke og anerkende elevernes viden og dermed løfte den faglige stolthed. At eleverne får sat ord på, hvad de er gode til gennem positiv feedback fra kollegaer og vejleder.

Studiefællesskab bliver også fremhævet, herunder tid til Onenote, E-dok og Studieunits. Og der efterspørges mulighed for at have studietid hjemme nogle gange eller at der sikres lokaler med en tablet til rådighed.

Endelig oplever uddannelsesvejledere, at elever efterlyser mere merit, hvilket kan være et paradoks, når de senere oplever at de mangler teori på 1B. Et bud er, at elever med SSH-baggrund kunne inviteres ind til teoretisk repetition, så de ikke føler sig bagud.

At møde åbenhed og ærlighed

God stemning og et arbejdsmiljø præget af åbenhed beskrives som grundlag for, at eleverne lærer. Vejledere og kollegaer skal være åbne, lyttende og imødekommende og have forståelse for, at man er elev på en ny arbejdsplads. Dermed tør man som elev sige fra og sige at man ikke føler sig klædt på. Samtidig er eleverne ansvarlige for deres læring og skal melde ud, hvis der er noget galt.

Der tales også om, at det er vigtigt at forholde sig til kollegaskab og et eventuelt hierarki i læringskonteksten – her er en åbenhed igen essentiel.

Der foreslås fuldtidsvejledere for at eleverne oplever tilgængelighed og der sikres kvalitet i vejledningen.

At anerkende forskellige læringsrum

Der er også fokus på, at der kan være forskel på hvad man lærer på skolen og hvordan det fungerer i praksis – og at det er vigtigt at anerkende.

Samtidig skal der være den tidligere nævnte forståelse for, at der er forskellighed blandt de elever, der sendes i praktik. Denne forskellighed skal anerkendes, således at elever er lige og opnår samme viden og erfaring, og ikke oplever begrænsninger for deres læring.

Endelig fylder det i deltagernes oplevelser, at der kan være stor forskel på de forskellige praktikker og måden hvorpå eleven indgår i læringsfællesskabet.

At føle sig tryk

Tryghed nævnes som en væsentlig faktor for elevernes læring. At eleven føler sig tryk i praktikken handler blandt andet om stemningen i personalegruppen. Eleverne fortæller, at det betyder meget for at lære og udvikle sig, at der er god stemning, et godt arbejdsmiljø og 'ikke kaos' på arbejdspladsen.

For at eleverne ikke føler sig i vejen er den ovenfor nævnte imødekommenhed vigtig. Det er vigtigt, at vejledere er opmærksomme på, om eleven er tryk ved at tage ansvar og hjælper med elevens nærmeste udviklingszone. Her er den enkelte elevs grænser og erfaring væsentligt at tale om, så vejleder kan tage højde for det (f.eks. erfaring med personlig pleje). Det foreslås, at man snakker om elevernes egne grænser i skoleperioden op til praktikken. Her kan SPS og vejleder med fordel komme ind over. Konkret er der et ønske om, at eleverne ikke er alene med ansvar i for mange timer, når man kommer fra praktik 3A til praktik 3B.

Planlægning og forudsigelighed gennem 'en god intro' med vagtplan og informationer om, hvem der er ens vejleder, hvor man skal møde første dag osv. er også med til at skabe et trygt læringsrum. Tryghed skabes ved tidligere nævnte forslag om at møde vejlederen, inden man skal ud i praktik, da relationen til vejleder vigtig. Her kan man tage en forventningsafstemning vejleder og elev imellem.

Endelig italesættes en gensidig ansvarlighed ift. (u)tryghed. Eleverne skal orienteres om, hvordan de beder om hjælp og hvilke muligheder der findes ift. arbejdsmiljø, psykolog, fagforening mv. Det debatteres i materialet, i hvor høj grad man kan forvente, at eleven har ansvar for at sige fra ift. det, som er utrygt. Det kan være svært for nogle elever at have modet til at sige fra, og det overvejes, om skolen kan facilitere det via vejledning. Kontaktlærer har en viden om den enkelte elev og kan støtte op om det i samarbejde med praktikvejleder, TR mv. Der foreslås et fast, obligatorisk elevforum underpraktikken.

Tid

Tid står som en væsentlig faktor for et godt læringsrum. Det gælder både tid til den førnævnte pointe 'at være elev' – men også er der er tid til at være praktikvejleder.

Hvis der er tid, betragtes eleverne som en ressource. Elever udtrykker, at man ikke opfattes som en ressource, når der er for travlt i en praktik.

Tid er vigtigt for elevernes læring, både i opstart af praktikken og undervejs. For at de bliver taget godt imod at der er øje for elevernes erfaringsmæssige og taksonomiske forskelligheder, kræves tid. Konkret er der et forslag om, at eleverne fritages for normering i en uge i praktikken for at fordybe sig i andre områder og på den måde er på forkant, eventuelt i den sidste uge af en praktikperiode.

Tid til vejledning er også et stort ønske. Nogle ønsker vejledning 1 gang ugentligt, og i materialet er en vejleder der har tid, lyst og ressourcer en stor motivationsfaktor. På den anden side skal vejlederne balancere mellem at være omkring både elever og borgere. Det foreslås, at der er fuldtidsvejledere, som er tilgængelige for eleverne på arbejdspladsen og følger eleven hos borgerne. Det kræver, at ledelsen på arbejdspladsen vælger at prioritere praktikvejlederfunktionen.

At forholde sig til læringsmiljø

Der er mange pointer i materialet om sammen at forholde os til læringsmiljøet under uddannelsen. Læringsmiljøet blomstrer, når det bærer præg af faglig stolthed, engagement og et fælles blik for læringsmuligheder.

For at sikre optimale læringsmuligheder skal der være fokus på læringsmiljøet i praktikken. Der skal være en tydelig vejleder, som guider eleven i forhold til at holde fokus på læring. Relationen mellem elev og vejleder beskrives som vigtig, og vejleder har en vigtig rolle i at identificere fagstoltheden for den enkelte, hvorved eleven føler sig motiveret for at lære. Vejleder må gerne facilitere personcentreret læring, som udvikler elevens evne til at mentalisere overfor andre og forholde sig til, hvordan de 'skruer op og ned for sin personlighed'.

Der italesættes forskelle på læringskulturer i de forskellige praktikker: På hospitalet opleves hele personalegruppen involveret i at inddrage elever, når der er læringsmuligheder, mens det beskrives, at det i primærsektoren primært er praktikvejlederen, der står for vejledning og for at inddrage eleverne, når der er læringsmuligheder. Det beskrives som en fordel, at hele personalegruppen har fokus på uddannelse af elever og opfatter sig om rollemodeller og skaber faglig stolthed. Det er inspirerende, når eleverne oplever en høj grad af faglig stolthed og at alle er opsatte på at lære netop deres fag fra sig – i

modsatning til når der er et læringsmiljø, hvor medarbejdere har fokus på at løse deres opgaver. Eleverne oplever også forskellige i hierarki og opmærksomhed på det fra sted til sted.

Det bliver foreslået at se på kompetenceudvikling af personalet i praktikkerne, således at alle kan blive opmærksomme på, hvordan de bedst muligt hjælper eleverne til gode læringsprocesser.

At være en del af holdet

På forskellig vis fortæller materialet, hvordan en god læringskultur indebærer, at eleven føler sig som 'en del af holdet'. Det er vigtigt for eleverne at blive betragtet som en del af holdet og at blive inddraget på praktikstedet. Det handler f.eks. om at være med til møder, at deltage i opgaver sammen med vejleder og at blive set i øjenhøjde og få anerkendelse. Det er vigtigt, at man ikke oplever sig som en 'afløser', men deltager som medlem af læringsrummet (f.eks. på EUX 3B).

Konkret fortælles det også, at de fysiske rammer kan muliggøre eller forhindre følelsen af at være inkluderet; eleven kan få en følelse af at de ikke er vigtige, hvis der ikke er fysisk rum til deres fordybelsestid el.

Hele personalet udgør en form for rollemodeller og agerer 'vejleder' for eleven og åbner dørene for, at eleverne kan lære og at de opbygger en faglig stolthed. Der spørges til fælles debat om, på hvilken måde eleverne inddrages i praksisfællesskabet, og hvad det fordrer.

En anden problematik ift. at være en del af holdet omhandler meritelever, som kan opleve en videns-kløft på skoleforløb 1B. Man er bagefter, og det opleves svært at "hoppe ind"; man føler at man er gået glip af noget. Der er forslag om, at det supplerende forløb ligger før start på uddannelsen i stedet for under 1. praktik.

7) At samarbejde

Samarbejde udgør en stor del af materialets pointer, og der efterspørges en fælles struktur for samarbejdet omkring elevens læring.

Fælles struktur

Der er et ønske om fælles struktur og kontinuitet i uddannelsesforløbet samt at vilkår er ens for alle og alle elever får de samme muligheder. Det problematiseres at elever må noget forskelligt i praktikker. Konkret ønskes det mere ens, hvordan der arbejdes med farmakologiopgaven i praktikken. Det ønskes også, at det er mere ensrettet, hvornår eleverne få viden om praktiksted. Det kan gøre eleverne nervøse, hvis der er stor forskel på, hvornår man får besked. Et andet element, der skal være ens for alle, er studietid.

Nogle deltagere ønsker en debat om, hvordan det kan gøres mere ensartet, hvad eleverne må prøves i praktikken. Andre stemmer ønsker ikke større ensartethed, men en øget opmærksomhed på og italesættelse at, hvorfor det kan være forskelligt. Her argumenteres der for, at eleverne skal forberedes på, at der kan være forskellige rammer i praksis. Her er det også vigtigt, at underviserne på skolen fortæller om erfaringer og historier fra forskellige områder – både psykiatrisk afdeling, bosteder, socialpsykiatri, demensafdelinger mv.

Den digitale uddannelsesmappe foreslås som redskab til en fælles struktur.

Endelig er der et ønske om bedre planlægning og tildeling af 1. vejleder og eksaminator/underviser/SPS til afsluttende eksamener. Her ønskes kontinuitet, så der bliver fokus på og rammer for elevernes læring, da det andet fremmer frustrationer.

Videndeling og forståelse for hinandens funktioner

Samarbejde mellem skole og praktik skal prioriteres og ikke undervurderes, og så skal det tydeliggøres. Der er brug for en rolleafklaring og forventningsafstemning. F.eks. om det er underviser eller kontaktlærer, der skal have kontakten med praktikken og udveksle nødvendig viden med praktikken - det vil give forskelligt fokus. Derfor skal det aftales, hvem der tager kontakt til hvem om hvad hvornår. Ting må ikke falde mellem to stole, eller at man tænker, at eleverne nok lærer noget et andet sted end her. Elevens ansvar ind i videndelingen skal også afklares.

Deltagerne lægger op til, at skole og praktik oparbejder et større kendskab til hinanden; at de forskellige parter kender til og har forståelse for hinandens områder og funktioner. For eksempel foreslås det, at de to sektorer udveksler om hinandens syn på eleverne.

Tid

Samarbejdet, kendskab til hinanden og sammenhængskraften hænger sammen med tid. Der skal være tid og plads til at vende elevernes forudsætninger, forventninger til hinanden, forberedelse mm.

Sammenhængskraft

Der spørges i materialet, om vi kunne skabe mere sammenhængskraft og transfer, f.eks. gennem et tættere samarbejde mellem skole og praksis. Her er det vigtigt, at uddannelseskoordinator/uddannelsesansvarlig er synlig. Der ønskes et naturligt følgeskab, hvor underviser, elev og vejleder spørger hinanden 'Skal vi snart snakke sammen?'. Ligeledes mellem eleverne, som videndeler og spørger hinanden 'Hvad har du lært?'. Fællesnævneren for dette skal være samarbejdet omkring borgerne.

Sammenhængskraften skal også kunne mærkes i undervisningen, hvor det giver rigtig god mening, når undervisere inddrager historier fra det virkelige liv. Men ikke alle undervisere har denne erfaring, og her kunne det være godt at bruge gæstelærere fra praksis. Samtidig efterspørges det, at vejlederne klædes bedre på ift. teori på skolen. I det hele taget at vi stiller skarpt på, hvordan vi får opmærksomheden på forskellige vidensformer i uddannelsesforløbet og hos de forskellige deltagere, eleven møder. Her nævnes fuldtidsvejledere, som noget der kan være med til at få tingene til at hænge sammen – de brænder for deres fag, men de er samtidig ikke en del af dagligdagen "på gulvet".

At mødes

Det er et stort ønske fra workshoppen at mødes.

Som nævnt ifm. en god opstart er der forslag om, at vejledere fra praktikstedet inviteres ind på skolen inden praktikstart for at fortælle om praktikstedet samt at eleverne møder praktikstedet inden praktikstart.

Derudover er der ønske om mere kontakt mellem elev og underviser under praktikken, f.eks. at kontaktlærerne kommer på besøg under praktikforløbet eller at underviser deltager i midtvejs samtalen. I stedet for indkaldelsesdage i praktikken kunne underviser besøge praksis og deltage i fremlæggelser i praksis (f.eks. farmakologiopgaven). Formålet kan dels være vidensdeling ift. hvad eleven er undervist i og hvad der foregår i praksis – dels af underviser får mulighed for at opleve elevens praktiske færdigheder. Her skal det overvejes, om det med fordel er kontaktlæreren som er gennemgående.

Det foreslås også, at praktikvejleder kommer på skolen og underviser i relevante emner. Hermed undervises også i nyeste viden fra praksis, og det betyder noget at blive undervist af rollemodeller.

Der er et stort ønske om at eleverne mødes under praktikken. Det beskrives som vigtigt at kunne sparre med andre elever i samme situation undervejs. Det argumenteres, at samling af klasserne under praktikkerne til at konstruktivt møde vil virke forebyggende ift. frafald (særligt på praktik 3A). Man kunne koordinere en fælles hel eller halv studiedag på tværs af praktikker med det formål at videndele med sine klassekammerater omkring den aktuelle praktik, gerne sammen med undervisere. Man kunne eventuelt arbejde med en opgave til fælles fordybelse. Der også er forslag om at etablere studiegrupper i praktikken (eventuelt via Teams eller på Facebook eller mødes i studetid).

Et konkret ønske er et møde mellem vejleder i somatikken, elev, underviser og vejleder fra kommunal praktik, eventuelt på Teams, som eleven inviterer til.

Endelig er der forslag om, at basispersonale (ikke vejledere) fra 3B kommer på studiebesøg hos personale på hospitalerne for sammen at sætte fokus på læringskultur.

8) At være forventningsafstemt

I forlængelse af samarbejde og sammenhængskraft fylder det meget i materialet at sikre forventningsafstemning mellem de forskellige parter omkring overgangene

At kommunikere løbende og på tværs

Det pointeres, at løbende kommunikation på tværs af skole og praksis sikrer mening og motivation hos eleverne. Forventningsafstemningen medvirker f.eks. til, at praksis/skole er opmærksom på tidligere erfaringer (muligvis dårlige oplevelser) og kan være med til at fokusere på, hvad eleven nu går ind til og hvordan man bedst kan agere i det. Det giver også eleven et realistisk billede af, hvad de kan forvente, f.eks. studietid i en praksis med en normering, der gør det svært at finde tid til.

Særligt ønskes det, at man laver forventningsafstemning på skolen om, hvad man kan forvente i praktikken; hvad der kræves af eleven, hvordan miljøet er på arbejdspladsen, viden om hvor mange borgere, man har og hvad der forventes af én som elev.

Samtidig vil deltagerne gerne, at der er en forventningsafstemning i praktikken med en samtale om forventningsafstemning inden for 1 uge. Det er vigtigt, at forventningsafstemningen er planlagt fra start og gennemføres.

Og så lægges der op til en gensidig forventningsafstemning skole og praksis imellem, så eleven oplever sammenhæng i forløbet.

9) At arbejde konsekvent med mål

Sammenkobling

Der er et overordnet ønske om, at fokus og mål for skoleperioden kobles sammen med fokus og mål for praktikperioden i f.eks. uddannelsesmappen. På den måde er det tydeligt for eleven, hvilket formål man arbejder efter og hvordan teori og praksis (ikke) hænger sammen.

I materialet foreslås det, at man i den daglige undervisning på skolen skaber koblinger til praktikmålene og sammenkæder dem med kompetence-/læringsmål. Optimalt skal Ud i praktik-undervisning ligge før på skoleperioden (gerne 4 uger før).

Endelig fortælles det, at det kan være svært at opnå målene i skriftlige opgaver, hvis man ikke kan få den praktiske erfaring, det kræver (f.eks. kan eleven ikke alle steder besøge borgerne). Det efterspørges der en løsning på.

Tydeliggørelse

Der efterspørges en tydeliggørelse af, hvad eleven skal opnå i praktikken, og her kan praktikmål hjælpe. Det ville være godt at simplificere og 'oversætte' praktikmålene, imens man er på skolen.

Samtidig ønskes det, at man i starten af praktikken gennemgår praktikmålene med vejleder, og at de kontinuerligt bringes ind i dagligdagen samt ved midtvejsevalueringen. Det nævnes, at det er ønskeligt, at vejlederen dokumenterer elevens opnåelse af faglige mål.

På tværs af forløb

Det problematiseres, hvordan man sikrer, at elever og praktikvejledere aktivt og løbende arbejder med praktikmålene – særligt at det bliver beskrevet, hvad eleven skal arbejde videre med på skoleforløbet. Samt hvordan det sikres, at kontaktlærer eller underviser griber dette.

Samtidig debatteres det den anden vej, hvordan man sikrer, at kontaktlæreren taler praktikmålene ind i undervisningen, som forberedelse til praktikken.

Det kunne være godt, hvis praktikmålene bliver gennemgået sammen med både vejleder og underviser – og fra vejleder til vejleder.

What's next?

Workshoppen har allerede sat gang i flere initiativer, f.eks. indkredsning af en procedure og etik ifm. deling af viden om eleverne. En vigtig pointe fra workshoppen er, at afklaringer og indsatser omkring gode overgange skal 'sive ud i alle kroge', så eleverne oplever et sammenhængende og ensartet forløb. Øvelsen for det kommende samarbejde bliver derfor, 1) at vi har en fælles forståelse for vores fælles opgave, 2) at vi ved, hvad vi kan forvente af hinanden samt 3) at vi kontinuerligt videndeler og forventningsafstemmer.

Igangsættelse af indsatser

Arbejdsgruppen har destilleret alle de forslag til konkrete indsatser, som kataloget indeholder – opdelt inden for de enkelte overgange. Forslagene er dernæst blevet opdelt ift. hvem der har ansvar for at sætte dem i gang; praksis, skole eller i fællesskab. Nu skal det besluttes, hvilke indsatser der skal sættes i gang. Denne rapport samt oversigterne over forslag til indsatser videregives i maj 2022 til skolepraktikrådet, som fortsætter arbejdet. Udvalget af indsatser, der skal igangsættes, sker ud fra følgende kriterier:

- 1) Indsatser som fylder og går igen i materialet

- 2) 'Lavthængende frugter', som vi nemt kan sætte i gang
- 3) Eksisterende indsatser der understøtter igangværende strategier og visioner
- 4) Indsatser der vægtes ud fra et elev- og læringsperspektiv
- 5) Indsatser i begyndelsen af uddannelsen (Mulighed for tidligt at præge elevernes forløb og gennemførelse)
- 6) Indsatser som matcher skolens kvalitetsrapport fra 2021s anbefalinger

Derudover har arbejdsgruppen været meget opmærksom på, at vi skal formalisere og kvalificere den indsigt og det materiale, vi allerede har, og ikke opfinde unødige dybe tallerkener.

Skole og praksis vil arbejde videre med de valgte indsatser for hhv. skole og praksis, mens skolepraktikrådet vil sikre en fælles tråd i de fælles indsatser samt løbende koordinere de skole- og praksisinterne indsatser.

Udarbejdelse af fælles guide

På baggrund af data fra workshoppen og den efterfølgende bearbejdning sidder vi nu med en stor idérigdom, aha-oplevelser, anbefalinger og opgaver. Ud over at sætte konkrete indsatser i gang, er det besluttet at udarbejde en fælles guide til brug for både elever, skole og praksis. Guiden skal beskrive procedurer og 'tips og tricks' i arbejdet omkring overgangene og sikre, at den fælles indsigt og de opmærksomhedspunkter, vi har oparbejdet, fastholdes. I arbejdet med data fra workshoppen har vi flere gange opdaget, at noget, som nogen tager for givet sker, ikke er en selvfølge andre steder. Derfor er det vigtigt kontinuerligt at genbesøge vores fælles forståelser af, hvad der sker i overgangene og hvordan vi samarbejder om dem.

På workshoppen blev der udtrykt ønske om, at der er tydelig kommunikation, f.eks. på hjemmesiden, om hvad de forskellige parter i samarbejdet om overgangene er fælles om; hvad vores intentioner for arbejdet er og hvordan vi arbejder sammen omkring dem. Vi arbejder på at opdatere skolens hjemmeside med et sted, hvor information om skole-praktik samles og hvor guiden og andet materiale fra processen med gode overgange samles. Dette passer godt med, at der lige nu arbejdes med at udvikle forenklede lokale undervisningsplaner (LUP) for alle uddannelsesforløb. I forbindelse med det arbejde fjernes nogle beskrivelser om praktik fra LUP'erne, som skal ligge tilgængelig på skolens hjemmeside på anden vis, og som kan placeres på den nye side.

At mødes igen

Workshopdagen bar præg af en glæde ved at få sat ord på og at være i dialog på tværs. Deltagerne udtrykte, hvor vigtigt det er med plads til tværfagligt samarbejde og videndeling. Det var givtigt at mødes med så mange forskellige aktører omkring uddannelsen. Når så mange fagligheder deltager, får vi forskellige perspektiver og ny viden, som kvalificerer. Det er også nemmere at finde kvalificerede løsninger, når alle parter er inddraget. Det var godt, at formatet gav plads til, at alle stemmer høres ud fra et fælles formål. Det gav et indblik i og forståelse for samarbejdspartnernes virkeligheder. Det betød også meget at få sat ansigt på sine samarbejdspartnere.

Der har været stor motivation, og dagen var både inspirerende og bekræftende. Deltagerne oplevede en mulighed for at tage ansvar og at handle på deres undren i forhold til overgange.

Der opstod mange nye idéer til at styrke samarbejdet omkring overgange, og der udtryktes ønske om en større forståelse for hinandens funktioner og perspektiver samt bedre kommunikation imellem skole og praktik. Deltagerne sagde, at det at mødes og udveksle på denne måde er fremmede for samarbejdet, og opfordrede arbejdsgruppen til at tænke i en lignende dag igen.

Vi mødes derfor igen til december 2022 og fortsætter det gode samarbejde om gode overgange på SSA.

Appendiks: Andet uden for overgange

Under workshopen blev der italesat væsentlige pointer, som ikke decideret omhandler overgange, men som kan være væsentligt at tage i betragtning. De er samlet her:

Der er et ønske om at praktik 3A forlænges; den opleves kort og det er først sidst i praktikken, at man begynder at føle sig sikker og kompetent.

Der efterspørges, at der er styr på elevernes forhold i praktikken, herunder regler og arbejdstider - her tænkes der bl.a. på weekender, helligdage og sommerferiekoordinering.

Der er ønske om at sætte særligt fokus på dannelse til arbejdslivet ift. EUX4.

Nogen siger, at EUX bliver glemt, når der skal tildeles praktikplads

I forhold til farmakologi:

- Det er en udfordring, at man ikke har med medicin at gøre i alle psykiatriske praktikker (f.eks. bostøtten). Vejleder må hjælpe med at udpege borgere, hvor der kan være noget relevant.
- Det vil være godt at løfte farmakologiopgaven til et vidensdelingsredskab.
- Et forslag er at lave en farmakologiopgave, hvor man ser på dobbeltdiagnoser.
- Man skal tilpasse farmakologiopgaven efter hvor man er i praktik.
- Det ønskes, at formål, feedback og fremlæggelse på farmakologiopgaven tydeliggøres.
- Kunne farmakologiopgaven blive fremlagt i praksis med underviser? Underviser kan se elevens praktiske færdigheder.
- Ensartet fremlæggelse af opgaven i farmakologi: Fælles præsentation, hvor man bringer oplevelser med ind på skolen

Italesæt værdien af alle former for praktiksteder:

- Retspsykiatrisk ift. demens
- Afliv myter om demensafdelinger og tal det op; beskriv hvad det indeholder i et skriv.
- Hvorfor er demens ikke interessant i praktik 2? Måske kan man se det i en anden vinkel
- Eleverne synes, at de allerede kender "de demente". Og ville være kedede af at komme på demensafsnit, idet man ville gå glip af noget andet. Hvis man kan være med i udredningsfasen, så ville blive det mere interessant - der har eleverne store kompetencer.

Sæt fokus på vejlederkompetencer ift. OneNote (DU-IT, SOSU Østjylland).

Der er ønske om introstillinger/mentorer.

Sygeplejersker har eksamen under praktik, hvor underviser og censor kommer på praktiksted og eksamen har udgangspunkt i konkret case. Er det også en idé for SSA?